

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 62706-01-19 אבו פארה (אסיר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט עמית חיים חדש
חבר ועדה – מר אשר זיו, קרימינולוג
חברת ועדה – גב' בת שבע זידמן, עו"ס
נציגת שב"ס – גב' אתי פרג'ון
מזכירת ועדה – גב' אוראל עזר

מבקש ראפע אבו פארה (אסיר)
ע"י ב"כ עו"ד ראוף נג'אר

נגד

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד וליד אלבז משיבה

1

החלטה

2

3 1. עניינה של החלטה זו היא בקשת האסיר, על פי סעי' 3 לחוק שחרור על תנאי ממעצר, תשס"א

4 – 2001 (להלן: "החוק"), לאחר שהשלים 2/3 מתקופת המאסר שהושתה עליו, לשחררו על

5 תנאי מנשיאת יתרת תקופת מאסרו (להלן: "שחרור מוקדם"):

6 1.1 האסיר מרצה מאסר שני, הפעם לתקופה של 60 חודשים בגין סחר בציוד מלחמתי,

7 ירי לעבר אדם, חברות ופעילות בהתאחדות בלתי מותרת, זריקת חפץ מבעיר, קשירת

8 קשר לסחר בציוד מלחמתי ונשיאת, החזקת וייצור נשק.

9 1.2 בהתאם למפורט בגזר הדין של בית המשפט הצבאי ביהודה, מיום 5.4.17, רכש

10 האסיר רובה מסוג קרלו עם כדורים תואמים, ירה בכ-10 הזדמנויות באמצעות רובה

11 השייך לאדם אחר; היה חבר בחוליה צבאית אשר במסגרתה יידו חבריה אבנים

12 ובקבוקי תבערה, צבע וזיקוקים לעבר כוחות הביטחון ובנוסף גם ביצעו חברי החוליה

13 אימוני ירי. האסיר הורשע בכך שבמספר הזדמנויות יידה בקבוקי תבערה, החזיק

14 נשק ואף קשר קשר להחזיק נשק נוסף.

15 1.3 בגזר הדין נכתב כי האסיר ביצע מספר רב של עבירות אשר סיכנו באופן ממשי חיי

16 אדם. אומנם לא נגרם נזק ממעשיו, אך לא ניתן לזקוף זאת לטובתו באופן ממשי

17 היות ומדובר בעיקר במזל.

18 1.4 אין זו הפעם הראשונה שהאסיר מסתבך עם החוק ובעבר הוא ריצה מאסר בגין

19 עבירות של שהייה בלתי חוקית בתחומי מדינת ישראל והחזקת מכשירי פריצה.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-01-62706 אבו פארה(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1
2. בישיבה קודמת עתר האסיר לדחות את הדיון כדי לאפשר לו לגבש ולהגיש תכנית שיקום פרטית. היום התברר כי הנושא לא הסתייע ולא הוגשה לעיונינו כל תכנית שיקום.
3. בא כוח היועמ"ש התנגד לשחרור המוקדם, מן הטעמים שהעלה בפנינו לעיל ובין היתר ציין את נסיבות ביצוע העבירות, הפנה לחמ"ן השלילי ולעבירות המשמעת וכן הפנה לעמדת שב"כ המתנגד לשחרור המוקדם לאור חומרת המעשים ואופיים.
4. לטעמו של בא כוח היועמ"ש, מדובר באסיר שניתן ללמוד מחומרת מעשיו וריבויים, על המסוכנות הנשקפת ממנו גם היום, שכן מדובר בעבירות אשר אופיין החמור מצביע, שלעצמו, על מסוכנותו של האסיר ועל האידאולוגיה בה הוא דוגל – ואין לנו כל הוכחה כי האסיר זנח את הקו האידאולוגי שהנחה אותו לבצע את העבירות.
5. בא כוח האסיר ביקש לשחרר את מרשו שחרור מוקדם, מן הטעמים שפירט בפנינו לעיל ובין היתר הודה כי בין העבירות שבהן הורשע האסיר הן חמורות, אבל טען כי העבירה החמורה ביותר היא עבירת הירי, וכשהוא מפנה לעובדות כתב האישום, טען כי אכן בוצע ירי בעשר הזדמנויות אבל בכל הזדמנויות נורו 2-3 כדורים לכיוון האוויר ולטעמו מרשו בחר ביודעין שלא לירות לעבר אדם או רכוש.
6. לגבי החמ"ן השלילי טען בא כוח האסיר כי הוא איננו מייחס לו דבר אלא מדובר בכוונות פגיעה בו וסכסוך עם הנהגת האגף והדבר מתחבר לטעמו, עם עבירות המשמעת שהן התקוטטות עם אסירים באגף. לטעמו של בא כוח האסיר, זאת דרכו של האסיר להראות שהוא כבר לא לוקח חלק באותה פעילות קבוצתית, לא נענה לדרישות הנהגת האגף ועובדה שלמרות שהוא שוהה באגף השייך לפתח, הוא לא שבת רעב בשביתת הרעב האחרונה מאחר והוא לא מיישר קו עם הנהגת האגף ולא רוצה להמשיך ולהיות חלק מן הארגון, מן ההנהגה, מאותה דרך אידאולוגית.
7. אלא שכאשר ביקשה הוועדה לקבל מידע על הרקע לסכסוך בין האסיר לבין ארגון הפתח, שוחח בא כוח האסיר עם האסיר בערבית ואז הסתבר שאין מדובר בסכסוך עקרוני עם הנהגת הפתח בבית הכלא על רקע אידאולוגי, אלא על סכסוך אישי בינו לבין אנשים שנמנים על הנהגת הפתח, בשל דברים אישיים.
- 31

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-01-62706 אבו פארה(אסיר) נ' מדינת ישראל

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
8. לטעמו של בא כוח האסיר, למרות שעל פניו נראה כי מדובר באסיר מסוכן שביצע עבירות מסוכנות, אנו רואים ששב"כ כהרגלם מגישים חוות דעת כללית ביותר; לא הוגשה חוות דעת סודית לעיון הוועדה ולכן הוא יוצא מנקודת הנחה שככל והיו חומרים חשובים בעניינו של האסיר, הם היו מובאים לעיון הוועדה. כנ"ל לגבי חמ"נים ולטעמו לא ראינו שהאסיר נוטל חלק בפעילות עוינת או מנסה או יוזם.
9. לטעמו של בא כוח האסיר, תקופה המאסר של מרשו הייתה תקופה קשה וארוכה עבורו ואין צורך להכביר מילים לעניין תנאי כליאה של אסירים ביטחוניים, לניתוק ממשפחותיהם, לכך שאין להם שיחות טלפון. לטעמו, האסיר בתקופה הזו למד את הלקח, שינה את דרכו, והוא אדם הרבה יותר בוגר שמסתכל על דברים אחרת ואיננו מעוניין לחזור לאותה דרך ולבצע עבירות כלשהן.
10. האסיר עצמו טען כי כבר למד ממה שקרה לו בכלא והוא יוצא מחדש לעזור לאמא ולאבא – הוריו מבוגרים וטען כי הוא השתנה.
- 10.1 "השתנתי בהכל" – טען האסיר בפנינו – "אני רוצה לצאת מפה, להתחתן, לבנות את החיים שלי. זהו. אני עוד מעט בן 35..."
11. סעיף 3 לחוק קובע, בין היתר, כי וועדת השחרורים לא תשחרר אסיר, שחרור מוקדם, אלא אם כן שוכנעה כי האסיר ראוי לשחרור וכי שחרורו אינו מסכן את שלום הציבור.
12. השאלה אם אסיר ראוי לשחרור מתמקדת בעיקר בהתנהגותו של האסיר בכלא, במשולב כמובן עם חומרת העבירות, וגם נכונותו להשתקם, להטיב את דרכו ולקחת אחריות על מעשיו.
13. בהקשר זה, מצוין בדוח המנהל כי לאסיר עבירות משמעת למכביר ויש גם רשימה ארוכה של עבירות משמעת בעיקר אי עמידה לספירה אך גם חיפושים וממצאים, החזרת ארוחות ועוד.

ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001

וש"ר 19-01-62706 אבו פארה(אסיר) נ' מדינת ישראל

14. בעניינו של האסיר גם קיים חמ"ן שלילי במהלך כל תקופת המאסר, לרבות כוונות לשביתת רעב, הימצאות מכשיר טלפון, ניסיון להחביא טלפון, בנוסף לכוונות הפגיעה בו, עליהן דיבר בא כוח האסיר.
15. בנסיבות אלה לא ניתן לקבוע כי האסיר ראוי לשחרור מוקדם.
16. בעניין זה, אין ספק כי מדובר בעבירות חמורות שבוצעו על ידי האסיר וסיכנו באופן חמור את שלום כוחות הביטחון. מי שמבצע שורה כה ארוכה של עבירות, רוכש רובה עם כדורים תואמים, יורה בכעשר הזדמנויות, חבר בחוליה צבאית אשר במסגרתה יידה אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון ובנוסף, חברי החוליה ביצעו אימוני ירי; החזיק נשק ואף קשר קשר להחזיק נשק נוסף – מעיד על עצמו כי הוא מסוכן לשלום הציבור אם וכאשר ישוחרר שחרור מוקדם.
17. העובדה כי המאסר הקודם לא הרתיע את האסיר לשוב ולבצע עבירות – הפעם חמורות הרבה יותר – מעידה גם כי לאסיר אין מורא מפני החוק וגם עובדה זו מחדדת את ההתרשמות ממסוכנות רבה הנשקפת ממנו אם וכאשר ישוחרר שחרור מוקדם.
18. שבי"כ מציין בחוות דעתו כי עקב אופייה האידיאולוגית של העבירה הביטחונית וההיקף הנפוץ מאוד של תופעת האסירים המשוחררים שחוזרים לסורם, הוא רואה מסוכנות מחזרתם לשטח טרם סיום תקופת המאסר.
19. האזנו בקשב רב לדברי האסיר ולא התרשמנו כי הם משקפים זניחה אמיתית של האידיאולוגיה העומדת בבסיס העבירות החמורות שבהן הורשע האסיר. האסיר טען בצורה עמומה כי "השתנה בהכל", אולם לא הצליח לשכנע אותנו בטיבו של אותו שינוי ועד כמה אותו שינוי אכן מאיין או מפחית מן המסוכנות הנשקפת ממנו.
20. על כן, לא הצליח האסיר להרים את הנטל הכבד המוטל עליו להוכיח כי זנח את האידיאולוגיה העומדת בבסיס עבירותיו – והפסיקה קבעה לא אחת כי הנטל על מי שביצע עבירות אידיאולוגיות כבד הרבה יותר מאשר הנטל המוטל על אסיר שביצע עבירות אחרות.
21. לאור כל האמור לעיל – נדחית הבקשה לשחרור מוקדם.

**ועדת שחרורים במקום מושבה בבית הסוהר קציעות
לפי חוק שחרור על תנאי ממאסר, התשס"א - 2001**

וש"ר 19-01-62706 אבו פארה (אסיר) נ' מדינת ישראל

בהתאם לעמדת האסיר – הוועדה מתירה פרסום שמו של האסיר בהחלטה.

ניתנה והודעה היום כ"ג טבת תש"פ, 20/01/2020 במעמד הנוכחים.

ד"ר ש. ש.

ד"ר ש. ש.

ד"ר ש. ש.

גב' בת שבע זידמן,
חברת וועדה

מר אשר זיו,
חבר וועדה

חיים חדש,
שופט בכיר (בדימוס)

גב' אתי פרג'ון
נציגת שב"ס